

2019'un Sonuna Doğru

2019 yılı MHP destekli AKP-Saray Rejimi için sürprizlerle dolu bir yıl oldu. Yerel Mahalli İdare Seçimlerinde yaşadıkları yenilgi sıralarında bir bozguna dönüştü. Özellikle İstanbul seçimlerini iptal edip tekrarlatmak, ve tekrarlatırken Sadece İBB Başkanlığı seçimlerini tekrarlatıp, 39 ilçe Belediye Başkanlıkları seçimlerini tekrarlatmamaları ele güne entrikalarını deşifre etti. Herkes biliyor ki, eğer 39 ilçede de seçimler yenilenseydi AKP hile ile aldığı ilçe belediyelerinin önemli bir kısmını kaybedecek ve AKP, İBB Meclisinde çoğunluğu yitirecekti.

Bu seçimler bir olguyu daha bilince çıkardı. Baskı, terör ve faşizan uygulamaların etkin olduğu diktatörlük koşullarında İşbirlikçi Oligarşi ile çıkarları çelişen en geniş muhalefet güçlerin iş ve güç birliği sonuç alıcı olmaktadır. Şimdi aslanan bu güçler arasında Sosyalist ve Devrimci Alternatifi savunan sınıf güçlerinin güçlenip etkinliğini artırmasıdır. Mücadelede öncü güç niteliğine yükselmesidir.

Ekonomik krizin had safhaya ulaştığı ve politik krizi körüklediği bir dönemde iktidarın bozguna uğraması onu saldırganlaştıracaktır. Kaybettiği mevzileri geri kazanmak için azgınlaşacaktır, kural tanımazlığı ve hukuksuzluğu artacaktır. 2020 yılında ülkenin devrimci sınıf güçleri başta olmak üzere, kendilerinden olmayan herkese karşı zor uygulamaları artacak ve mücadele keskinleşecektir.

Rejimin bu tür bozgun dönemlerinde, ekonomik ve politik krizin etkisini artırdığı dönemlerde sarıldığı can yemeği "Milli Birlik" safsatasıdır. Bunu koşullarını yaratmak, ülke içindeki ekonomik ve politik krizi perdelemek, daha da derinleşecek olan ekonomik krizin faturasını ihale etmek ve politik krizi "milli" söylemlerle aşmak için Rejim başta Suriye olmak üzere sınır ötesinde savaflara yönelecektir. Bu projeyi öngörmek için falcı olmak gerekmiyor.

2019 yılının sonlarında ve 2020 yılına girerken, muhtemelen 2020 yılının tümüne yayılacak Barış ve Demokrasi isteminin yükseltilmesi, savaflara karşı çıkılması güncel savaşımın ana belgisi olacaktır.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 9 Aralık 2019 Tarihli Açıklaması

MHP Destekli AKP-Saray Rejimi Saldırganlaşıyor; Safları Sıklaştıralım!

MHP destekli AKP-Saray Rejimi'nin 31 Mart Mahalli İdare Seçimleri sonucunda yaşadığı yenilgi, bu seçimler öncesi aslında oldukça derinleşmiş olan, ama seçim ekonomisi nedeniyle kamuoyundan gizlenen ekonomik kriz kendisini hissettirecek, ve seçim sonuçları nedeniyle politik krize evrilecek.

Rejim'in ilk icraatı halkın oyları ile seçilen HDP belediyelerine kayyum atamak oldu. Etap etap uyguladıkları bu hukuksuzluk önümüzdeki dönemde artarak sürecek. HDP seçmeni kitle geçen yerel seçimler olduğu gibi iktidarın bu hukuksuzluğuna aktif ve yığinsal tepki göstermiyor. Geçen dönemde görevden alınıp tutuklanan Belediye Başkanları hala içerdeyken, bugün aynı uygulamaları tekrarlama cesareti tepkisizlikten dolaydır. Tepkisizliğin tek nedeni olarak rejimin baskı ve terörü gösterilemez. Kürt halkı ne baskı ve terörlere canıyla, kanıyla direnerek göğüs gerdi. Ciddiye alınması gereken bir durumla karşı karşıyayız.

Belediye Başkanlarının yanısıra HDP'li vekil ve yöneticilerin tutsaklıkları sürüyor. Rejim onların serbest bırakılmalarından ürküyor ve siyasi kararlar sonucu hukuksuzca onları zindanlarda tutuyor. Bu uygulama bir yandan rejimin hukuksuzluğunun belgesiyken, diğer yandan da korkuya işaret ediyor. Bahçeli'nin ortaya attığı af önerisi siyasi tutsakları nasıl kapsamasın diye ölçüp biçiyorlar ve buna kendileri açısından bir çözüm arıyorlar.

Rejim o denli sıkışmış durumdadır ki, sunni gündemler yaratarak kamuoyunun dikkatlerini başka konulara çekmeye çalışıyorlar. Kasım ayında yaşanan ve tescilli gerici, eskinin Tercüman yazarı bugünün Sözcü yazarı Rahmi Turan'a düzenletilen tezgah ile üst düzey bir CHP'linin Saray'da Erdoğan ile gizli görüşme yaptığı iddia edildi. Bu haber doğru da olabilir. Nice CHP'li AKP ile iş tutuyor. Örnekleri saymak ile tükenmez. Ancak bu konunun bu denli gündem haline getirilmesi bir yandan gündem değiştirmek, diğer yandan da CHP tabanında güvensizlik yaratma amacını taşımaktadır.

AKP'den koparak ayrı parti kurma girişiminde bulunan Davutoğlu, Babacan ve aralarında AKP kurucuları da bulunan tanınmış siyasetçiler AKP için ayrı bir sorun teşkil etmektedir. Kopuşların tabanda AKP'ye daha fazla zarar vermesinin önünü almak durumunda hissediyorlar kendilerini. Onun için etik olmayan bütün yöntemleri uygulamaya hazırlar.

Rejimin bütün çabası kendi seçmen ve üye tabanının daha fazla çatırdamasını engellemek ama asıl olarak işçilerin, emekçilerin, yoksulların ve imha etmeye çalıştıkları Kürt halkının tepkisinin yığinsal bir direnişe dönüşmesini engellemektir. Onun için en küçük basın açıklamasını dahi zor ile terör ile bastırıyorlar. Rejim polis ve istihbaratı haline getirmeye çalışmaktadır. Bunu ne yaparlarsa yapsınlar başaramayacaklarını ve halkın devrimci tepkisinin bir yerden çatlak yaratarak tüm topluma yayılacağını adları gibi biliyorlar. Bütün çabaları bu tepkinin geciktirilmesinin sağlanması temelindedir. Değilse, rahat ol-salar, neden bu kadar baskı ve terör uygulansınlar.

Aldıkları önlemlerin bir tanesi de toplumdaki "milli" ve "dini" duyguları kullanarak "milli birlik" senaryoları geliştirmektir. Bunu da en kolay yolu savaş açmaktan geçmektedir. Bir yandan bu sorunu çözecek, halkların ülkedeki ekonomik ve politik krizin karşısında tavır almalarını engelleyecek, diğer yandan ise hem Kürt halkına karşı savaşı yükseltecek, Suriye'de işgali geliştirerek Şam'a yürüme hevesini körükleyecek ve de son dönemlerde yaşadığımız gibi Libya gibi uzak ülkelerde iç politikaya silahlı yöntemlerle müdahil olmaya çalışacaklardır. Bu tehlike önümüzdeki dönemde büyüyerek karşımıza çıkacaktır.

IV. KADRİ EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ

10 EKİM 2019 - 29 OCAK 2020

Partinin 100. Yılında Kadınlar ve Genç Kadınların Örgütlenmesi Üzerine

Değerli Yoldaşlar;

Hepimizin bildiği gibi partimiz işçi ve emekçi kadınların sorunlarına sahip çıkma ve örgütlenmesi alanında konu hiç kimsenin gündeminde olmadığı dönemlerde çok değerli, önemli ve belirleyici görevler üstlenmiştir. Ne ki, likidasyon dönemi, her alanda olduğu gibi kadın çalışması alanında da ciddi yaralar açmış, gerilemelere neden olmuştur. Bu yıl IV. Hamle sürecimizde bu konuyu ele alıyoruz ve yaşanan tikanıklıktan çıkış yolları arıyoruz.

Partimizin kuruluş yıllarından itibaren kadınların parti saflarında yer almaları ve üstlendikleri görevler açısından yapılacak bir değerlendirme bu toplantılarımızın konusu olamazdı. Ancak, bundan sonra yaratılacak çalışmalar yoluna girdiğinde oluşturulacak Merkezi Kadın Bürosu'nun muhakkak parti tarihimizde kadının mücadelesi ve yeri konusunda değerlendirmeleri olmalıdır. Hem tek tek kadın yoldaşlarımızın üstlendikleri roller, ama aynı zamanda parti merkez organlarında kadınların neden yeteri kadar temsil edilmediği değerlendirilmeli, gerekli sonuçlar çıkarılmalı ve bundan sonraki süreçler için kararlar alınmalı ve uygulanmalıdır.

12 Eylül 1980 öncesi, 1973 Atılım'ı sonrası ülkede yaratılan kadın örgütlenmesi çok önemli bir deneydir ve irdelenmelidir. Özellikle dönemin Gecekondu Mahalleleri olan işçi yatağı semtlerde yürütülen çalışmalar, fabrikalarda kadınların örgütlenmesi, muhakkak başarılı deneyler olarak değerlendirilip, günümüz açısından sonuçlar çıkarılmalıdır. Aynı zamanda 12 Eylül Faşist Diktatörlüğü döneminde isimsiz kadın kahraman kadrolarımız parti çalışmalarının ayakta kalması açısından kritik görevler üstlenmişlerdir. Bu yoldaşlarımızın deneyleri bundan sonraki süreçlerdeki çalışmalara ışık tutmalıdır.

"Kadınların katılmadığı bir devrim topal olur" söylemini hepimiz biliyoruz. Aynı zamanda "Kadının özgürleşmesi tam anlamıyla ancak Sosyalizm'de mümkündür" diyoruz. Konumuz, sürekli usumuzda olan bu gerçeklerin yaşama geçirilmesinde bugün ne yapmamız gerektiğidir.

IV. Hamle sürecimizde en büyük eksikliğimiz olan bu alanda adım atmak için bir grup Parti Sempatizanı kadın arkadaşla bir toplantı düzenledik. Tümü genç ve işçi olan bu kadın arkadaşlarımızla yapılan görüşmenin içeriğini ve sonuçlarını paylaşmak istiyoruz.

Öncelikle, 70'li yıllarda yürütülen kadın çalışmalarında yaşanan pratiklerin ve uygulanan örgütlenme yöntemleri konusunda bilgi ihtiyacı dile getirildi. Bu konuda Hamle sürecinden sonra bu genç kadın arkadaşlarımızı, bilgilenecekleri ortamlar yaratmak konusunda söz verdik. O dönemi yaşayan, mücadele içinde olan ve bugün sınıf mücadelesine sırtını dönmemiş parti kadrolarından yoldaşlarımızın katılımıyla bu içerikte bir toplantı düzenleyeceğiz. Aynı zamanda bu yoldaşlarımızdan bugün ne kadar örgütlü çalışmaya katılıyor olmasalar da, bundan sonraki çalışmalar için de katkı bekleyeceğiz.

Aldığımız diğer bir karar ise geçmiş dönemin sorunları ve çözümleri ile bugünün sorunlarını karşılaştırmalı bir ön çalışma yapmamızdır. Görüşmeye katılan arkadaşlarımız bu konuda bir ön çalışma yapmak üzere görev üstlendiler.

Toplantıya katılan arkadaşlarımız, çalıştıkları ve yaşadıkları alanlarda yaşadıkları deneyimleri ve kendi bakış açılarıyla çözüm önerileri konusundaki görüşlerini ortaya koydular. Ağırlıklı işçi semti mahallelerde yaşayan arkadaşlarımız somut öneriler getirdiler. Çalıştıkları değişik işyerlerinde yaşadıkları sorunlar konusunda da örnekler vererek, kadınların işyerlerinde nasıl örgütlenebilecekleri konusunda düşüncelerini aktardılar. Somut öneriler ortaya kondu.

Yoldaşlar;

Şimdi parti örgütlerimizin ve tek tek yoldaşlarımızın görevi, buldukları alanlarda aktardığımız pratiğe benzer görüşmeler gerçekleştirerek süreci başlatmak ve katkı yapmaktır. Farklı il ve ilçelerde gerçekleştirilecek bu tür görüşme ve toplantılar sonucunda kuşkusuz ki, deneyimini aktardığımız görüşmenin ötesinde farklı pratikler, düşünce ve deneyler ele alınacaktır. Bu deneyleri yazılı bir biçime getirerek paylaşmanız, deneylerin çeşitliliğini gözetenek planlanacak merkezi çalışmalara doğrudan katkı sağlayacaktır. Aynı zamanda yerel deneylerin genele mal edilmesine katkı sunacaktır.

Biz bu noktada gerçekleştirdiğimiz görüşmede ele alınan konularda biraz detaya girmek istiyoruz. Genç kadınların en yaygın çalıştıkları sektörler fabrikalardan sonra, sağlık, banka-sigorta, iletişim-haber-posta-kargo, çağrı ve operasyon merkezleri, turizm-otelcilik ile mağaza ve market sektörüdür. Fabrikalar alanında özellikle tekstil ve ilaç-kimya sektöründe ağırlıklı olarak kadın işçiler çalıştırılmaktadır. Üretime yönelik bu sektörlerin dışında sektörler genel olarak hizmet sektörünü çerçevesine girmektedir.

Görüşmemize tekstil işçisi iki arkadaş, sağlık emekçisi iki arkadaş, posta-kargo emekçisi bir arkadaş, otel işçisi bir arkadaş ve mağaza-market işçisi üç arkadaş katılmışlardır. Tekstil ve posta-kargo işçisi arkadaşların dışında hiç birisi sendika üyesi değillerdi. Ancak onlar da farklı emek kurumları ile ilişki içinde bir çözüm üretme sürecindedir.

Tartışmalar sonucunda ortaklaşılan sorunların başında sendikalaşma sorunu gelmektedir. Sendikalaşmanın ve sendikaların yetki alıp Toplu İş Sözleşmesi gerçekleştirecek düzeye gelmeleri teorik olarak en önemli sorun olmakla birlikte pratikte zorluklar da içermektedir. **Birincisi**; sendikalaşma girişiminde bulunan işçiler patron tarafından tespit edilip hemen işten atılmaktalar. **İkincisi**; kimi sendikaların üye kaydetme dışında sektörde çalışan işçilerin oranına göre yetki alma konusunda sorun yaşamaktadırlar. **Üçüncüsü**; yetki alabilecek nitelikte olan sendikalar ise genelde işverenle kol kola çalışmaktadırlar. Yeni üye kaydedilecek ve yetki

IV. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi

(İkinci sayfanın devamı)

alınabilecek işyerlerinde işçilerin üye olma girişimleri karşısında işverenin uyguladığı işten atılma pratiklerinde işçinin arkasında durmamaktadırlar. Daha küçük ve sınıf sendikacılığını temel alan sendikalar ise sözünü ettiğimiz gibi yetki alamama sorunu ile karşı karşıyalar. Bu da işçiye güven vermemektedir. **Dördüncüsü**; işyerinde örgütlenmiş ve yetki almış sendikaların sınıf tavrı yetersiz kalmaktadır. Bu sendikalar içinde sınıf güçlerinin örgütlenmesi geliştirilmelidir.

Ortaklaşılacak ikinci konu ise neredeyse toplantıya katılan tüm arkadaşların ve birlikte çalıştıkları iş arkadaşlarının Asgari Ücret koşullarında çalışmaya zorlanmalarıdır. Süreç içinde zam alsalar dahi bu zamların elden ödendiğini belirtmek veya alınan zam resmi olursa onun karşılığında fazla mesailerinin ya izin günlerine sayılması ya da elden ödenmesi sorunu ile karşı karşıyalar. Bu konuda iki sorun ortaya çıkmaktadır. **Birincisi**; Katmerli bir emek sömürsüyle ile karşı karşıyayız. Normalde hakkı 3000 TL net maaş artı fazla mesai olan arkadaşlarımız asgari ücretle çalıştırılmaktadırlar. **İkincisi**; asgari ücret ile çalıştırılmaları emeklilik primleri de asgari ücret oranında yatırıldığından, ileride emeklilik maaşlarını düşürmektedir. **Üçüncüsü**; Şu anda resmiyette uygulanması gereken haftada 48 saatlik çalışma haftasına bağlı kalınmamakta, mesai ödemedi 10 saat çalıştırılmakta üzerine en az 2 ama özellikle mağaza ve market sektöründe 4 saat fazla mesai istenmektedir. Veya iş akdi imzalanırken fazla mesai ödememek şartıyla iş akdi dayatılmakta ve günde 12-14 saatlik çalışma süresi 8 saat imzalatılarak kabul ettirilmektedir. Çalışmak zorunda olan arkadaşlar da bu dayatmayı bile bile kabul etmek zorunda kalmaktadırlar. **Dördüncüsü**; Hafta ve dinlenme tatili hemen hemen bütün bu sektörlerde bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. İşveren işçiye tatmin edici fazla mesai ödemedi çalıştırma yoluna gitmektedir. İşini kaybetmek istemeyen işçi de düşük miktarda ve resmi olmayan fazla mesai ücretini kabul etmek zorunda kalmaktadır. İşçiler bu dayatmaların bilincinde olmalarına karşın, güçlü, direngen ve savaştan bir sendikal örgütlenmeye sahip olmadıkları için yalnız kalmaktadırlar.

Haftalık ve günlük çalışma saatlerine uygun davranarak çalışılan işyerlerinde ise genel sorun, işçilerin ezici çoğunluğunun ücretlerinin asgari ücret üzerinden hesaplanıp ödenmesidir. Bu arkadaşlarımız da ihtiyaç durumunda kalan zamanlarını ikinci işler bularak doldurmaya çalışmaktadırlar. Böylece gelirlerini artırmaya yönelmektedirler. Özellikle bakıma muhtaç aile büyükleri olanlar, kardeşlerini okutmaya çalışanlar ve evli olup aileye katkı sunmaya çalışanlar arasında ikinci işe gitmek zorunda kalanların sayısı küçümsemeyecek kadar yüksektir.

Bunların ötesinde, Sendikal yetki ve Toplu İş Sözleşmesi olmadığından işverenler, sosyal yardımlar, servis ve ikramiye anlamında 13. ve 14. maaşları hiç kabul etmemektedirler.

Toplantıya katılan tüm arkadaşların birleştikleri ortak nokta, Sendikalaşma ve Toplu İş Sözleşmesi zorunluluğunun işyeri ve sektörel bazda bir yasal zorunluluk haline getirilmesi ihtiyacı olmuştur. Arkadaşların büyük bir ciddiyetle söyledikleri şu olmuştur: *"Buna bizim gücümüz yetmez, bu konuyu siz çözmek zorundasınız."*

Görüşmeye katılan arkadaşların önemli sorunlarından bir tanesi de kredi, kredi kartı ve borçlanma altında yaşamlarını sürdürmeleridir. Borç ve taksit baskısı altında işverenlerin dayatmalarına boyun eğmek zorunda kaldıklarını ifade etmektedirler. Çünkü kimse işini kaybetmeyi göze alamamaktadır. İşverenler de bu zaafı ustaca kullanmaktadırlar. Genç kadın işçi arkadaşların söylediklerine göre, erkek işçilerin, özellikle aile sahibi olanların, bakmakla yükümlü çocukları olanların ve evlenme planları yapan erkeklerin borçlanma oranlarının daha yüksek olduğu yönündedir.

Onların sigortalılık, emeklilik ve düzenli gelir durumunu gözeterek işverenlerin koşullarını kabul ettikleri ama sonra da gelirlerini artırmak ve borçlarıyla baş edebilmek için ikinci hatta kimi zaman üçüncü işlere yöneldikleridir.

Son olarak ortaklaşılacak konu, tüm bu zorlu çalışma koşullarını yaşlarının genç olmalarıyla göğüsleyebildikleri, ancak kendilerinde ileride ortaya çıkacak kalıcı sağlık sorunlarının olduğu yönündedir. Genç yaşta sağlıkları gözetilmeden çalıştırılan bu genç kadın işçi ve emekçi arkadaşlarımız ileri yaşlarda sıkılmış bir limon gibi kenara atılacaklardır. İşverenler de özellikle genç kadın işçilerin ileri yaşlarında aile kurup çalışmayacaklarından yola çıkarak acımasızca bu uygulamalarını sürdürmektedirler. Genç kadınlar ileri yaşlarda çalışsınlar veya çalışmasınlar, aile sahibi olsunlar veya olmasınlar, bu işverenin sorunu değildir ve bunun sağlıklı ihmal etme ile arasında kurulan bağ barbarca bir zihniyettir.

Yoldaşlar;

Görüşmemizde genç kadın arkadaşlar endişeyle alışılageldiğimizin dışında konulara değinmeye gerek gördüler. Özellikle hizmet sektöründe çalışan, bunların içinde de ekonomik düzeyi daha yüksek semtlerde çalışan hizmet sektöründeki genç kadın işçi ve emekçilerin kişilik deformasyonuna uğradıklarını örnekleriyle anlattılar. Örneğin AVM'de bir mağazada çalışan veya bir markette çalışan genç kızlar arasında hafta tatili yapabildikleri bir gün olursa, yaşadıkları semtlerden çalıştıkları ekonomik durumu daha iyi semtlere gelerek zamanlarını geçirdiklerini dile getiriyorlar. Bu arkadaşların içinde, evinden daha normal bir kıyafetle çıkıp, çalıştıkları mağazalarda üstlerini değiştirip cafe ve restoranlarda zaman geçirerek karşı cins ile tanışma ve ilişki geliştirmeye çalıştıklarını anlatıyorlar. Bu tür arkadaşlarının arasında bildikleri az da olsa fuhuşa yönelimin arttığını da gözlediklerini ve o tanıdıklarının ekonomik sorunlarını bu yolla çözmeye çalıştıklarını ifade ediyorlar. Geri kalan günlerde de normal iş yaşamlarına devam ettiklerini ama bir kısmının da kendilerine yeni ekonomik çözümler bulduklarını zannederek işlerinden ayrıldıklarını söylüyorlar.

Bu acı gerçeği dinledikten sonra hiç kimseyi suçlamadan şapkamızı çıkarıp önümüze koyarak daha derin düşünmemiz gerektiğini anlamış olduk. Burjuvazi işçi sınıfını sadece iş gücü ve emek sömürsüyle karşı karşıya bırakmıyor. Yarattığı çürümüş toplumda işçi sınıfının mensuplarını da ayrıca farklı yollara yönlendirerek sınıfın içine kama sokmaya çalışıyor.

Burjuvazinin yarattığı bu oyuna gelmememiz gerektiği konusunda hemfikir olduk. Bizlerin örgütlü insanlar olarak bu anlatılanlar karşısında çıkardığımız sonuçlar ve gösterdiğimiz olgun yaklaşım da görüşmeye katılan sempatizan genç kadın arkadaşlar arasında olumlu etki yarattı. Burjuvazi ve öncesinde feodal beylerin, paşaların ve sultanların özellikle cinsellik üzerinden genç kadınları toplumsal kurtuluştan bireysel kurtuluşa özendirildiğini ve bu arada da onlardan faydalanmaya çalıştıklarını, bunu yeni bir emare olmadığını anlattık. Sosyalist ülkelerden 1989-1992 karşıdevrim süreci sonrası yaşananları anlattık. Ne kadar meslek sahibi ve sosyalizm döneminde iş sahibi genç doktor, mühendis, mimar ve avukatın çıkış yolu bulamadıkları için aynı yönelimi gösterdiklerine değindik. Ve ekledik. Biz bu arkadaşları mahkum edemeyiz, onları örgütlü sınıf mücadelesine kazanarak, onların yaşadıklarının sebebinin anlatarak çözümler üretmeliyiz. Şu aşamada daha fazla "heves" ve "sınıf atlama" ve de "sorun çözme" ile ülkemizde özellikle ekonomik kriz dönemlerinde gelişen bu eğilimlerin sınıf çalışmasının bir parçası olduğunu görmeliyiz. Sınıfın örgütlü mücadelesini sağlayabildiğimiz oranda, bugün yaşanan sorunların aşılmasının mümkün olacağına ve bu eğilimlerin de ortadan kalkacağına vurgu yaptık.

IV. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi

(Üçüncü sayfanın devamı)

Üzücü olmakla birlikte genç kadın işçi ve emekçilerin bir ziri sorununun açıklıkla ve güven ortamında tartışılabilmiş olması bizim için önemli bir olgudur. Şimdi aslanan bu sorunların bilincinde olarak neler yapılması gerektiğine bakmaktır.

Yoldaşlar;

Genç kadın işçi ve emekçilerin sorunları yakıcıdır. Ve bu arkadaşlarımız tahmin edemeyeceğimiz kadar sınıf mücadelesine ihtiyaç duymakla kalmıyor, bu konuda somut adımlar atmak için destek beklemektedirler.

Parti Örgütlerimizin bulunduğu her il ve semtte. Örgütümüz olmadığımız yerlerde tek tek yoldaşlarımızın olduğu alanlarda bu konuya eğilmek ve adım atmak zorundayız. Genç kadın işçi ve emekçilerin gözlemlerimiz doğrultusunda genç erkeklerden dahi daha aktif ve savaşıma hazır oldukları sonucunu çıkardık. Sadece bu görüşmede değil, ülke çapında yürütülen ekonomik, demokratik ve toplumsal emek çalışmalarına genç kadın arkadaşlarımızın ilgisi ve katılımı gün geçtikçe artmaktadır.

Bu alanda çalışmalarımızı IV. Hamle sürecinden sonra daha planlı ve programlı olarak geliştireceğiz. Tüm yoldaşlarımızın ve parti örgütlerimizin bu konuda etraflarını gözden geçirmelerini gerekli görüyoruz.

Genç kadın ve erkekler arasında yürütülecek örgütlenme çalışmaları salt sendikal çalışma veya demokratik emek çalışması ile sınırlandırılmamalıdır. Bu çalışmalar sanatsal, kültürel ve sportif çalışmalar ile zenginleştirilmeli, daha fazla arkadaşların bu çalışmalara katılması sağlanmalıdır. İki ilimizde bu konuda olumlu çalışmalar geliştirilmektedir. Bu deneyleri sizlere aktaracak ve genelde uygulanması için gerekli yönlendirici desteği de sağlayacağız.

12 Eylül öncesi dönemde mücadele eden öncü kadın kadrolarımızın deneyleri bizler için önem taşımaktadır. Ancak, genç kadın işçiler, geçmişin nostalji ve yaşanmışlık hikayelerini aşmış durumdadırlar. Bu genç arkadaşlarımıza yaklaşırken "biz zamanında şunları yaptık" tarzı anlatımlar genç kadınları olduğu gibi genç erkek arkadaşlarımızı da sıkmaktadır. Saygıdan dolayı dinlemekte, ancak bir daha görüşmekten kaçınmaktadırlar. O görüşmeye katılan bir arkadaş şöyle dedi; "Saygı duyuyoruz ama bizi artık çocuk yerine koymasınlar. Onlar anlatıyor biz saygıdan dinliyoruz ama aslında bizim de en az onlar kadar anlatabileceğimiz konular var. Onlarda ortaklaşır mücadelemize destek versinler daha yararlı olurlar."

Evet değerli yoldaşlar. Gerçekten bu konuda bir sonuç çıkarmalıyız. Ne yazık ki çok sayıda eski yoldaşımız yaşadıklarını anlatmaktan zevk almaktadırlar. Ancak, her dinlemek zorunda kalan da o kadar zevk alıyor mu, bu da ayrı bir soru. Daha fazla dinle-

mesini öğrenmeli ve genç arkadaşlarımıza bize ihtiyaç duydukları alanlarda destek vermeli, sahada onların yanlarında olmalıyız. Deney aktarmayı örgütlü ve planlı olarak geçmişin sınıf mücadelesi pratikleri konusunda görsel araçlar da kullanarak programlamalıyız. Kuşkusuz ki bu tür yaşanmışlıklar sınıf hareketi tarihinin ve deneylerinin aktarılması konusunda önem taşımaktadır. Fakat bu anlatımları plansız programsız sürekli ve dinlenmesi mecburi anlatımlar haline getirmemeliyiz. Ve de bu anlatımlar kişisel hatıralardan ve kişisel deneylerden çıkarılıp sınıf savaşı tarihimizin şanlı sayfaları olarak sunulmalıdır.

Diğer bir gerçek de şudur. 12 Eylül öncesi özellikle örgütlü politik kadın çalışmasında ve kadın hareketinde kadro olarak yer ve görev alan yoldaşlarımızın büyük çoğunluğu, siyasal mücadeleye katılan erkek arkadaşları, eşleri, babaları, akrabaları sayesinde olmuştur. Erkekleri, eşleri, babaları da sınıf mücadelesine sırtlarını dönünce bu arkadaşlarımız da aynı yolu izlemişlerdir. Bu acı bir gerçeğimizdir. Bugün durum farklıdır. Yeni öncü kadrolar çalışan genç kadın işçi ve emekçiler arasından çıkmaktadır. Bu arkadaşlarımıza görev verme, insiyatif tanıma konusunda tereddüt etmeyelim, tam tersine onları cesaretlendirelim, yardımcı olalım. Kendilerinin çalışmalara kattıkları yeni fikirleri ve dinamizmi geliştirebilecek ortamlar yaratalım. En başta güvenelim. Genç kadın arkadaşlar 24 saat kontrol ve denetim altında tutulmak zorunda değildir. Bu eski ve yaşadığımız gibi yararsız bir alışkanlığımızdır. Eğitimlerini kolaylaştırıcı destekler verelim, sahada yanlarında olalım, ihtiyaç duyduklarında bize baş vurabileceklerini bilsinler. Onun dışında öne çıkan kadro niteliğine yükselecek arkadaşlar ve yoldaşlarla kuşkusuz ki disipline bağlı görüşmeler ve toplantılarımızı sürdüreceğiz. Her alanda kendilerine yardımcı olacağız, onların da katıldığı kararlar alacak, uygulayacak ve denetleyeceğiz. Bu konuda Parti Tüzüğümüz ve Parti Belgelerimiz bizler için bağlayıcı ve yol göstericidir.

Çok dinamik ve sınıf mücadelesine hazır bir genç kadın çevresi ile karşı karşıyayız. Normal parti işleyişi içinde ve gerektiğinde olağanüstü durumlarda ama her zaman bu alanda üzerimize düşeni yapma konusunda önce kendimizde bir bilinç oluşturma görevi önümüzde güncel olarak durmaktadır.

Partimizin 100. kuruluş yıldönümünde saflarımıza yeni genç kadrolar kazandırmak ve geniş bir çevre edinmek için görev bizi bekliyor. Bir semtte 9 genç sempatan kadın arkadaşımızla gerçekleştirdiğimiz görüşme niteliğinde toplantının sonuçlarını sizlere aktarmış oluyoruz. Bu doğrultuda çalışmalarınızda üstün başarılar diliyoruz.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği
17 Aralık 2019

MHP Destekli AKP-Saray Rejimi Saldırganlaşıyor; Safları Sıklaştıralım!

(Birinci sayfanın devamı)

2020 yılı, savaşa karşı barış ve diktatörlüğe karşı demokrasi temelinde ülkemizin başta işçi sınıfı olmak üzere en diri güçlerinin mücadelesinin yükselmesi gereken bir yıl olacaktır. Ülkemizin tüm barış, demokrasi, emek, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm güçlerine, Türkiye işçi sınıfının devrimci güçlerine, Kürt devrimci demokratik özgürlük güçlerine bu birleşik mücadelede önemli ve belirleyici görevler düşmektedir. MHP destekli AKP-Saray Rejimi'ne son vermek ve devrimci bir alternatif geliştirmek bizlerin mücadelesi ile belirlenecektir. AKP, 2103 ve 2015 krizlerini

yeni müttefikler edinerek aşmayı başarmıştır, ancak 2019 yılında bu güçlerin tümü önemli bir bozgun yaşamışlardır. 2020 yılı bu bozgunu derinleştirecek ve yenilgilerini hazırlayacak bir yıl olsun.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi
9 Aralık 2019